

Μανιφέστο για την ευρωπαϊκή φεμινιστική απεργία στις 8 Μάρτη

Την προσεχή 8η Μάρτη, στοχεύουμε στην επέκταση των συμμαχιών μεταξύ των γυναικών προκειμένου να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα που έχουμε κερδίσει. Ήταν η συμμαχία πολλών γυναικών σε όλο τον κόσμο που κέρδισε μεγάλες νίκες για όλες μας και μας προσέφερε τα δικαιώματα που μας ανήκουν σήμερα. Πριν τη δική μας εποχή υπήρξε **μια μακρά ιστορία γυναικών** ακτιβιστριών, πολιτών και μελών συνδικαλιστικών οργανώσεων. Ωστόσο, γνωρίζουμε ότι αυτό εξακολουθεί να μην είναι αρκετό: **πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά, πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα.**

Βλέπουμε τα επιτεύγματά μας στην Ευρώπη να υπονομεύονται μέσω των πολιτικών των περικοπών και την αύξηση του ποσοστού της ακροδεξιάς. Ενόψει αυτών των προκλήσεων η αδελφότητα είναι το όπλο μας - η μαζική δράση θα μας επιτρέψει να συνεχίσουμε να προχωρούμε. **Η 8η Μάρτη, η διεθνής ημέρα και ημέρα δράσης, είναι η μέρα μας.**

Στις 8 Μάρτη εμείς, οι γυναίκες από όλη την Ευρώπη, καλούμαστε να λάβουμε μέρος στη **ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ.**

Οι ταυτότητες μας είναι πολυποίκιλες: **είμαστε διαφορετικές.** Ζούμε σε χώρες με διαφορετικές κοινωνικοοικονομικές και κοινωνικο-πολιτισμικές πραγματικότητες, σε διαφορετικό αγροτικό και αστικό περιβάλλον, σε διαφορετικό χώρο εργασίας και φροντίδας. Είμαστε γηγενείς, τσιγγάνες, μετανάστριες και γυναίκες διαφόρων - όπως κατονομάζουν κάποιοι - «φυλών». Είμαστε διαφόρων ηλικιών, είμαστε λεσβίες, τρανς, αμφιφυλόφιλες, ετερό ... είμαστε αυτές που απουσιάζουν: είμαστε οι δολοφονημένες, είμαστε οι φυλακισμένες. Είμαστε οι αθέατες, προσφύγισσες και θύματα εμπορίας για σεξουαλική εκμετάλλευση. Είμαστε **ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ.** Γι' αυτό μαζί στις 8 Μάρτη «βάζουμε φρένο» στην Ευρώπη και φωνάζουμε δυνατά: **ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ!** στη βία που μας πλήττει.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ! Στην επιθετικότητα, την ταπείνωση, την περιθωριοποίηση ή τον αποκλεισμό. Απαιτούμε από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες να εφαρμόσουν τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, όπου η βία κατά των γυναικών αναγνωρίζεται ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και όλες οι χώρες διαθέτουν τους πόρους και τα μέσα για την ανάπτυξη πραγματικών και αποτελεσματικών πολιτικών που θα βοηθήσουν στη δημιουργία μιας Ευρώπης χωρίς βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών. Καταδικάζουμε την καταπίεση που ασκούν οι κυβερνήσεις και οι πολιτικές ομάδες στην πρώτη γραμμή της καταστολής του αγώνα για τα κοινωνικά και αναπαραγωγικά δικαιώματα.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ! Στην καθημερινή και συγκαλυμμένη βία των ανδρών που οι γυναίκες αναγκάζονται να βιώνουν ανεξαρτήτως ηλικίας ή συνθηκών. **ΘΕΛΟΥΜΕ** να μπορούμε να κινούμαστε ελεύθερα σε όλα τα μέρη και ανά πάσα στιγμή. Υπογραμμίζουμε και καταδικάζουμε τη σεξουαλική βία ως παραδειγματική έκφραση της πατριαρχικής οικειοποίησης του σώματός μας, η οποία είναι ακόμη πιο διαδεδομένη για τις ευάλωτες γυναίκες, όπως είναι οι μετανάστριες και οι οικιακές εργαζόμενες. Είναι περισσότερο ανάγκη από ποτέ να γίνει συνείδηση ο αγώνας μας για *«Ούτε μία λιγότερη».*

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ! στην καταπίεση εξαιτίας των σεξουαλικών προσανατολισμών και ταυτοτήτων μας! Καταδικάζουμε την κοινωνική, θεσμική και ΛΟΑΤΚΙ-φοβία - της οποίας αποδέκτριες είναι πολλές από εμάς - ως μια άλλη μορφή ανδρικής σεξιστικής βίας. Είμαστε γυναίκες και είμαστε μεταξύ μας διαφορετικές.

Είμαστε αυτές που αναπαράγουν τη ζωή. Η οικιακή εργασία και η εργασία φροντίδας που παρέχουν οι γυναίκες είναι απαραίτητες για τη διατήρηση της ζωής ενώ η αμισθία ή υποτίμησή τους αποτελεί παγίδα στην ανάπτυξη του καπιταλισμού. Γι' αυτό το λόγο είναι απαραίτητη η **φεμινιστική απεργία**, γιατί με αυτό τον τρόπο θα γίνει εμφανώς ορατή η αναγκαιότητα των υπηρεσιών αυτών που κανένας δεν επιθυμεί να αναγνωρίσει, είτε αυτές οι υπηρεσίες παρέχονται αμισθί στο σπίτι, με κακοπληρωμή ή μέσω της παραοικονομίας. Υποστηρίζουμε ότι η εργασία φροντίδας πρέπει να αναγνωρίζεται ως βασικό κοινωνικό πλεονέκτημα και απαιτούμε την αναδιάταξη αυτών των τύπων καθηκόντων.

Σήμερα απαιτούμε μια κοινωνία απαλλαγμένη από την καταπίεση, την εκμετάλλευση και την ανδρική βία κατά των γυναικών. Καλούμε για εξέγερση και αγώνα ενάντια στη συμμαχία μεταξύ πατριαρχίας και καπιταλισμού που μας θέλει πειθήνιες, υποτακτικές και σιωπηλές.

Δεν αποδεχόμαστε την υπαγωγή μας σε κατώτερες συνθήκες εργασίας ή να κερδίζουμε λιγότερο από τους άνδρες για την ίδια εργασία. Γι' αυτό στις 8 Μάρτη προκηρύσσουμε και **εργατική απεργία**.

Μια απεργία ενάντια στις "γυάλινες οροφές" και την εργασιακή ανασφάλεια, διότι οι θέσεις εργασίας στις οποίες έχουμε πρόσβαση χαρακτηρίζονται από την προσωρινότητα, την αβεβαιότητα, το χαμηλό μισθό και την ανεπιθύμητη μερική απασχόληση. Οι γυναίκες αυξάνουμε τον αριθμό της τάξης των ανέργων. Πολλές από τις δουλειές που έχουμε δεν παρέχουν καμία εγγύηση ή δεν υπόκεινται σε ρυθμίσεις ενώ και στην περίπτωση που ορισμένες από εμάς κατέχουμε καλύτερες θέσεις εργασίας, διαπιστώνουμε ότι οι θέσεις με υψηλότερους μισθούς και μεγαλύτερη ευθύνη καλύπτονται από άνδρες.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ! στη μισθολογική διάκριση μόνο και μόνο επειδή είμαστε γυναίκες - αρκετά με την περιφρόνηση και σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας.

Καταδικάζουμε την υιοθέτηση της άποψης ότι **το να είσαι γυναίκα είναι η κύρια αιτία της φτώχειας** και ότι τιμωρούμαστε για την πολυμορφία μας. Η αβεβαιότητα επιδεινώνεται για πολλές από εμάς επειδή είμαστε μεγαλύτερες σε ηλικία, μετανάστριες ή λόγω – όπως αποκαλείται από κάποιους - «φυλής» ή επειδή έχουμε διαφορετικές ικανότητες ή μια εικόνα έξω από τους κανόνες. Απαιτούμε η κατάσταση της απασχόλησής μας να μας επιτρέπει να αναπτύξουμε ζωτικό έργο με αξιοπρέπεια και αυτονομία και η εργασία να προσαρμόζεται στις ανάγκες της ζωής: η εγκυμοσύνη ή η φροντίδα δεν πρέπει να αποτελούν αντικείμενο απόλυσης ή περιθωριοποίησης, ούτε θα πρέπει να μειώνουν τις προσωπικές ή επαγγελματικές προσδοκίες μας.

Απαιτούμε, επίσης, τις συντάξεις που έχουμε κερδίσει. Όχι στις άθλιες συντάξεις, που μας ωθούν να υπομένουμε τη φτώχεια στο γήρας μας.

Ας φωνάξουμε πολύ δυνατά ενάντια στον άγριο νεοφιλελευθερισμό που επιβάλλεται ως ενιαία νοοτροπία παγκοσμίως και που καταστρέφει τον πλανήτη μας και τη ζωή μας. Ως γυναίκες, έχουμε να διαδραματίσουμε καθοριστικό ρόλο στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και στη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είμαστε σταθερά προσηλωμένες στην επισιτιστική κυριαρχία των λαών. Απαιτούμε **η προστασία της ζωής να τεθεί στο κέντρο της ευρωπαϊκής οικονομικής και πολιτικής ατζέντας**.

Απαιτούμε να είμαστε οι πρωταγωνίστριες στη ζωή μας, την υγεία μας και το σώμα μας, χωρίς καμία αισθητική πίεση, χωρίς την πίεση της εμπορευματοποίησης για την ικανοποίηση των σεξουαλικών και αναπαραγωγικών επιθυμιών της πατριαρχίας. Τα σώματά μας δεν είναι αγαθά ή αντικείμενα και γι' αυτό διεξάγουμε επίσης **την απεργία των καταναλωτών**. Φτάνει πια! Δεν είμαστε ούτε εμπορεύματα ούτε αξιοθέατα!

Απαιτούμε, επίσης, την **αποπαθολογοποίηση** της ζωής μας, των συναισθημάτων μας, των περιστάσεών μας: η ιατρική αντιμετώπιση ανταποκρίνεται στα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρήσεων και όχι στις ανάγκες της υγείας μας. Σταματήστε να αντιμετωπίζετε τις διαδικασίες της ζωής μας ως ασθένειες!

Η εκπαίδευση είναι το κύριο στάδιο στο οποίο οικοδομούνται η σεξουαλική ταυτότητά μας και η ταυτότητα φύλου μας και ως εκ τούτου ζητάμε το δικαίωμά μας για όλες σε μια **δημόσια, κοσμική και φεμινιστική εκπαίδευση**. Μια εκπαίδευση που δεν υποβαθμίζει την ιστορία μας θέτοντάς την στα περιθώρια των σχολικών εγχειριδίων και στην οποία η διάσταση του φύλου είναι οριζόντια. Δεν είμαστε εξαίρεση, είμαστε μια σταθερά που είχε κρατηθεί σιωπηλή!

Καμία γυναίκα δεν είναι παράνομη. Λέμε ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ! στο ρατσισμό και τον αποκλεισμό. Φωνάζουμε δυνατά και καθαρά: Όχι στους πολέμους και την κατασκευή όπλων! Οι πόλεμοι είναι το προϊόν και η επέκταση της πατριαρχίας και του καπιταλισμού για τον έλεγχο των εδαφών και του λαού. Οι άμεσες συνέπειες των πολέμων είναι χιλιάδες γυναίκες πρόσφυγες ανά τον κόσμο, γυναίκες που θυματοποιούνται, ξεχνιούνται και υπόκεινται σε βία. Απαιτούμε όλες/όλοι οι μετανάστριες /μετανάστες να είναι ευπρόσδεκτες/οι, ανεξάρτητα από το γιατί είναι μετανάστριες/μετανάστες. **Είμαστε ελεύθερες γυναίκες σε ελεύθερες χώρες!**

Καταδικάζουμε τις περικοπές του προϋπολογισμού στους τομείς που επηρεάζουν περισσότερο τις γυναίκες: το σύστημα υγείας, τις κοινωνικές υπηρεσίες και την εκπαίδευση.

Καταδικάζουμε τη διαφθορά ως επιβαρυντικό παράγοντα της κρίσης.

Καταδικάζουμε το πατριαρχικό σύστημα δικαιοσύνης το οποίο δεν θεωρεί ότι έχουμε πλήρη δικαιώματα απέναντι στο νόμο.

Καταδικάζουμε τη σοβαρή καταστολή και τον περιορισμό των δικαιωμάτων μας.

Απαιτούμε πλήρη ισότητα ως προς τα δικαιώματα και τις συνθήκες διαβίωσης και την πλήρη αποδοχή της ποικιλομορφίας μας.

ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ, ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ, ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ, ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΡΙΕΣ!

Και η 8^η Μάρτη δεν θα σημάνει το τέλος του αγώνα μας: ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ που θέλουμε!